

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 853/2015
30.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ј.Т., због кривичног дела убиство на мах из члана 115. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. З.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљевоу К 37/14 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 519/15 од 06.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Т., адв. З.С., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Ваљевоу К 37/14 од 09.04.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 519/15 од 06.07.2015. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Ваљевоу К 37/14 од 09.04.2015. године, окривљени Ј.Т. оглашен је кривим због кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет година, у стицају за кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од две године и за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година у коју казну му се урачунава и време од лишења слободе и проведеног у притвору од 05.08.2012. године до 05.10.2012. године.

Према окривљеном на основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ изречена је и мера безбедности одузимања предмета употребљеног за извршење

кривичног дела и то ватреног оружја ближе описаног у изреци првостепене пресуде.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 153.283,16 динара и паушал у износу од 20.000,00 динара у корист буџетских средстава суда у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Оштећени Д.В., Г.О. и Љ.Ј. упућени су на грађанску парницу ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 519/15 од 06.07.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Ј.Т. и његовог браниоца адвоката З.С. а пресуда Вишег суда у Ваљеву К 37/14 од 09.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Ј.Т., адв. З.С. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то повреде закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП у односу на кривична дела убиство на мах из члана 115. и изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ и повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, у односу на кривично дело недозовљена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и окривљеног ослободи од кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ј.Т., адв. З.С., у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП је неоснован, док је у осталом делу захтев недозвољен.

Бранилац окривљеног Ј.Т., адв. З.С., у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у односу на кривично дело убиство на мах из члана 115. и кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. Кривичног законика јер се ради о привидном идеалном стицају предметних кривичних дела, а не о идеалном стицају како је утврђено правноснажним пресудама, а у односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, јер суд није утврдио да ли је

окривљени носио или држао оружје, а ради се о различитим радњама кривичног дела.

Исте наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости да је првостепени суд повредио кривични закон када је окривљеног огласио кривим и за кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ, бранилац окривљеног је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и о томе на страни 5 став два образложења, дао веома јасне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

Поред изнетог Врховни касациони суд налази, да се не ради о привидном идеалном стицају на начин описан у захтеву то јест, „да испљивање једног за другим два метка на отвореном простору где се налазио већи број људи у конкретном случају представља део извршења кривичног дела убиства на мах из члана 115. КЗ“ што подразумева да је кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ конзумирано кривичним делом убиство на мах из члана 115. КЗ. Ово са разлога, јер привидни идеални стицај по основу косумпције како се то тврди у захтеву постоји када је једно кривично дело садржано у другом или њиме обухваћено, што у конкретној ситуацији није случај, будући да из изреке првостепене пресуде произилази да је својим радњама окривљени повредио потпуно два различита заштитна објекта – код кривичног дела убиство на мах – с умишљајем је лишио живота оштећеног Б.П., остварјући обележје кривичног дела убиство на мах из члана 115. КЗ, а код кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 4. у вези става 1. КЗ изазвао је конкретну опасност за живот и тело људи и имовину већег обима, при чему се убиство на мах односи само на оштећеног Б.П., а радња извршења изазивање опште опасности односи се на остале оштећене наведене у изреци пресуде и шетаче, због чега радња извршења кривичног дела изазивање опште опасности не може бити саставни део извршења кривичног дела убиство на мах, како се неосновано наводи у захтеву браниоца окривљеног.

У односу на кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, захтевом се истиче да суд није утврдио, да ли је окривљени носио или држао оружје, те да се ради о различитим радњама и кривичним делима, а Врховни касациони суд ове наводе оцењује неоснованим.

Из утврђеног чињеничног стања, које у свему одговара чињеничном опису дела из оптужног акта, произилази да је окривљени „из свог возила извадио и репетирао ватрено оружје пиштољ марке „ЦЗ М“ ... који је неовлашћено држао и неовлашћено носио са собом“, из чега и по налажењу Врховног касационог суда произилази да је првостепени суд правилно нашао да се у радњама окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела недозвољена производња, држање,

ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, а за које је окривљени оглашен кривим.

Стога се неосновано захтевом за заштиту законитости указује да је у погледу кривичних дела која су предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, односно да су истим учињене повреде одредбе члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, па су супротни наводи захтева оцењени неоснованим.

Наводима захтева, којима се указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, у односу на кривично дело убиство на мах из члана 115. КЗ, где се истиче да је окривљени поступао у нужној одбрани, у суштини се оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и оцена доказа, што не представља разлог због кога је у смислу члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у осталом делу захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.